

Arrest

nr. 302 391 van 28 februari 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. DAGYARAN
Dageraadstraat 44
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het beroep dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. DAGYARAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben.

Verzoeker dient op 13 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker wordt op 27 april 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 mei 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:
"A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van ethnïe Pashtoun te zijn, u bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren op (...) januari 1999 en woonde in Nawabad, district Kama, provincie Nangarhar. U bent kort naar school gegaan totdat dit onbetaalbaar werd, daarna heeft u als landbouwer gewerkt. In uw vrije tijd ging u naar de madrassa. U leefde in Afghanistan met uw vader, moeder, zussen (S, Z, M) en broers (S W, W). Uw vader werkte voor het ontminingsinstituut Omar, uw broer S W werkte voor het Afghaanse Nationale Leger (ANA).

De veiligheidssituatie voor uw vertrek in uw dorp in de nabijheid van gebouwen en wegen was goed, in de buurt van de rivier en de woestijn was die echter niet goed. De overheid kwam openlijk in uw dorp, de Taliban kwam daar niet openlijk, zij waren verborgen. Er vonden in de jaren voor uw vertrek af en toe incidenten plaats, zo werd er bijvoorbeeld een soldaat ontvoerd en vond een explosie plaats.

Uw vader en uw broer kwamen tijdens de vakantie voor Eid al-Fitr (het Suikerfeest, 23/24 mei 2020) naar uw huis. Op weg naar huis kregen ze elk een waarschuwing. Ze vertelden dit noch aan elkaar, noch aan de familie. De 6de nacht na hun aankomst thuis, viel de Taliban uw huis binnen. Uw broer ontsnapte via het dak, maar uw vader werd opgepakt en ontvoerd. U herkende toen de stem van één van de Taliban, een cricketspeler die speelde op het veld naast uw huis. Nadat de Taliban vertrok, belde u 6 à 7 minuten later de politie. De ochtend erna kwam de politie naar uw huis om u vragen te stellen over het incident. U gaf daarbij de naam van de cricketspeler.

Ongeveer een week later werd het lichaam van uw vader naar huis gebracht door de overheid, uw familie begroef het lichaam de avond zelf. Rond die week werd ook de Talib die cricket speelde gearresteerd, nadat u zijn stem herkend had en de politie die tip gaf. Een week na de begrafenis werd uw maternale oom gebeld naar aanleiding van de arrestatie van de Talib. Ze vertelden hem dat uw familie er ofwel voor moest zorgen dat die Talib werd vrijgelaten, ofwel dat ze u moesten uitleveren aan de Taliban. Aangezien uw familie niets te zeggen had over het lot van die Talib, besloten uw moeder en maternale oom dat u uit Afghanistan moest vertrekken omdat uw leven daar in gevaar was. U bent ongeveer 2 weken na het incident uit Afghanistan vertrokken, dus net voor het midden van de maand juni 2020.

U bent vervolgens via Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België gereisd en heeft uw verzoek om internationale bescherming op 13 december 2021 ingediend.

U geeft aan dat uw broer, S W, in deze periode eveneens het land heeft verlaten en naar Frankrijk is gereisd, hoe hij dit gedaan heeft weet u niet. Sinds hij in Frankrijk is, heeft hij dit land niet meer verlaten. U heeft ter staving van uw verzoek volgende documenten voorgelegd: uw taskara, die van uw zus M, uw moeder, uw zus Z, uw zus S, en die van uw vader; foto's van uw broer en vader op hun werk; werkbadges van uw vader bij Omar-ontminingsdienst; certificaten van uw broer bij de ANA; het bewijs van subsidiaire bescherming in hoofde van uw broer uit Frankrijk. U toonde daarnaast ook een foto van uw overleden vader op uw GSM, maar u heeft die documenten niet overgemaakt aan het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U haalt op het Commissariaat-generaal (CGVS) aan dat u vreest gedood te zullen worden door de Taliban omdat u, nadat ze uw vader ontvoerden en doodden, één van hen heeft verklikt bij de politie.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u aanhaalt dat uw problemen hun oorsprong vinden in het werk van uw vader en uw broer. U verklaart dat uw vader bij de ontminingsdienst Omar werkte, en dat uw broer voor het Afghaanse Nationale Leger (ANA) werkte. Op zich hoeft er niet getwijfeld worden dat zij dit beroep ooit hebben uitgeoefend. Echter, dat ze dit werk hebben uitgeoefend tot eind mei 2020 (Eid al-Fitr; in het Nederlands "het Suikerfeest", zie bijlage 1 van de landeninformatie) is niet geloofwaardig.

Ten eerste, het werk van uw vader. Uit uw verklaringen op het CGVS is duidelijk dat u heel weinig weet over het werk van uw vader. U weet enkel te zeggen dat hij mijnen verwijderde, en in het Shegal district van de provincie Kunar werkte. U weet niet wie zijn collega's of bazen waren, u weet niet wanneer hij is gestart, noch kan u informatie geven over zijn taken bij de ontminingsdienst (CGVS, p. 4-5). U legt foto's

en kopieën van zijn werkbades (documenten 8-9, 13) voor, die wel bevestigen dat hij dit werk ooit heeft uitgeoefend, maar de meest recente datum op die documenten is 31 mei 2009. U verklaart ook dat u niet weet wanneer de foto's zijn getrokken (CGVS, p. 8). Door het gebrek aan recente documenten, gelinkt aan uw gebrek aan informatie over zijn werk, wordt het niet geloofwaardig geacht dat uw vader dit werk uitvoerde tot in 2020. Immers, indien uw vader dit werk tot in 2020 zou hebben uitgeoefend, kan er toch verwacht worden dat u meer zou kunnen vertellen over zijn taken, zijn collega's en beroep in het algemeen – alsook dat u kopieën van meer recente documenten zou kunnen voorleggen. Gezien het significant tijdsverschil tussen 2009 en 2020, is het bijgevolg ook niet aannemelijk dat uw vader in 2020 nog vervolgd zou worden omwille van zijn beroep in 2009. Er wordt dus geen geloof gehecht aan uw verklaringen dat de Taliban eind mei 2020 uw huis aanviel omwille van het werk van uw vader.

Ten tweede, het werk van uw broer. Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dat uw broer gedurende de vakantie naar aanleiding van het Suikerfeest op weg naar huis werd gewaarschuwd, en dat hij thuis was tijdens de aanval van de Taliban op uw huis, waarna hij ontsnapt is. Daarnaast verklaart u dat hij daarna naar Europa is gevlucht, en dat hij sinds hij in Frankrijk is aangekomen, daar niet meer is vertrokken: "Nee. Vanaf het moment dat hij in Frankrijk is aangekomen, is hij daar gebleven." (CGVS, p. 7, 10). U legt documenten voor van uw broer bij het ANA, en ook het bewijs dat er zijn hoofde een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in Frankrijk werd genomen. Echter, op het document van de toezegging van subsidiaire bescherming in hoofde van uw broer (document 14), staat vermeld dat hij het grondgebied van Frankrijk binnenkwam op 10 december 2019, ofwel bijna zes maanden voor de door u beschreven gebeurtenissen. Bijgevolg kan er helemaal geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over hoe de Taliban eind mei 2020 uw huis aanviel omwille van het werk van uw broer.

U verklaart dat de Taliban bij u thuis is binnengedrongen, dat ze uw vader hebben ontvoerd en gedood, maar dat uw broer is kunnen ontsnappen. Gedurende dit incident herkende u de stem van een Taliban-strijder. Wegens de eerdere observaties betreffende de vervolging van uw vader en broer en de discrepantie met de door u gegeven datum, worden uw verklaringen over de inval in uw huis en ontvoering van uw vader niet geloofwaardig geacht.

Deze appreciatie heeft tot gevolg dat u evenmin kunt overtuigen wanneer u verhaalt over uw verklikking van de Talib die cricket speelde. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan het incident bij u thuis met de Taliban, kan er bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u die Talib verklikte bij de politie, de verklikking is namelijk een direct gevolg van de inval in uw huis en de ontvoering van uw vader, waar al geen geloof aan kan worden gehecht.

Het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen wordt verder onderstreept door de vaststelling dat u zeer vaag blijft over de verklikking bij de politie: u verklaart dat het hoofd van het departement criminaliteit u vragen stelde over het gebeuren, maar – ondanks dat hij eveneens een mededorpeling was – kunt u niet eens zijn naam noemen: "Ik ken hem niet, maar ik had hem al eerder gezien, ik wist dat hij het hoofd van het departement criminaliteit was van het Kama district. Hij was van hetzelfde dorp, maar een beetje verder van ons huis." (CGVS, p. 9-11). Gezien de positie die deze persoon inneemt en gezien u stelt dat hij een dorping was kan uw onwetendheid hieromtrent evenmin overtuigen.

Bijgevolg, gezien al uw verklaringen over het incident bij u thuis en de verklikking van de Taliban-strijder als niet geloofwaardig worden beschouwd, kan er eveneens geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u zelf bedreigd zou zijn door de Taliban. Als er niet wordt geloofd dat de Taliban uw huis binnenviel om uw vader en broer te arresteren, kan er geen geloof worden gehecht dat u een van de Taliban op dat moment herkende aan zijn stem en daarna verklikte, en kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat de Taliban u bedreigde via uw oom. U linkt al deze gebeurtenissen namelijk rechtstreeks met elkaar: "Nadat de politie daar kwam, een aantal dagen later werd het lichaam gebracht door de overheid. Een aantal dagen later werd die ene persoon gearresteerd. Na een tijdje werd mijn maternale oom gebeld door hem of een andere persoon in zijn omgeving. Ze zeiden hem dat ze die persoon of moesten vrij krijgen, of dat ik aan hen overgegeven moest worden." (CGVS, p. 9). Er wordt dus geen geloof gehecht dat u bent bedreigd door de Taliban omdat u de Talibcricket speler zou hebben verklikte bij de politie.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve merkt het CGVS het volgende op met betrekking tot de door u neergelegde documenten (zie map documenten – documenten 1-14). De taskara's van u en uw familie, de foto's van uw broer en vader op hun werk, de ID badges en documenten van uw vader bij de ontmyndingsdienst, de certificaten van uw broer bij het ANA en het bewijs van subsidiaire bescherming in hoofde van uw broer in Frankrijk zijn elementen die hier op zich niet ter discussie staan (documenten 1-14). Wat betreft de foto die u toonde op uw gsm van uw overleden vader moet allereerst opgemerkt worden dat de authenticiteit ervan niet te verifiëren valt en dat de context waarin deze foto werd genomen niet vast staat. Bovendien

vormt deze foto sowieso geen bewijs van de door u beweerde problemen. De door u neergelegde stukken vermogen dan ook geen ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDA registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief

waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het

EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-

economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EU_AA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd

door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Volledigheidshalve wenst het CGVS met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus van uw broer in Frankrijk nog op te merken dat ieder dossier individueel en op zijn eigen merites wordt beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 18 januari 2023 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;

- EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023.

Verzoeker heeft op 24 januari 2024 een aanvullende nota overgemaakt waarbij hij een verklaring van een vriendin voegt, foto's alwaar zij samen op staan, foto's van activiteiten in België, documenten van zijn vader: met name een werkbadge van een ontmijningsdienst van 1 oktober 2016, van 1 oktober 2017, van 1 oktober 2018 en een verblijfskaart van zijn broer in Frankrijk.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 Verzoeker voert in het eerste onderdeel van het enige middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en in het tweede onderdeel van het middel de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2 Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt op dat artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

"Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."

In casu heeft verweerder vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten anders te oordelen.

De motivering in de bestreden beslissing steunt op volgende elementen:

- er wordt geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen dat de taliban eind mei 2020 zijn huis aanvielen omwille van het werk van zijn vader doordat verzoeker geen recente documenten kan voorleggen, gebrek aan informatie over het werk van zijn vader en het tijdsverschil tussen 2009 en 2020. Verweerder acht het niet aannemelijk dat zijn vader in 2020 nog vervolgd zou worden omwille van zijn beroep in 2009 en acht het evenmin aannemelijk dat zijn vader zijn werk bij de ontmiijningsdienst uitvoerde tot in 2020;
- er wordt vastgesteld in het document van de toezegging van de subsidiaire bescherming in hoofde van zijn broer dat zijn broer het grondgebied van Frankrijk binnenkwam op 10 december 2019, ofwel zes maanden voor de door de verzoeker beschreven inval van hun huis door de taliban. Verweerder kan bijgevolg geen geloof hechten aan de verklaringen over hoe de taliban eind mei 2020 hun huis aanviel omwille van het werk van zijn broer;
- wegens de eerdere observaties betreffende de vervolging van verzoekers vader en broer en tegenstrijdigheid met de opgegeven datum kan er evenmin geloof worden gehecht aan de verklaringen over de inval van zijn huis en ontvoering van zijn vader;
- gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de inval bij zijn thuis door de taliban, kan er geen geloof worden gehecht aan de verklaring dat verzoeker een talib verklikte bij de politie, nu de verklikking een direct gevolg van de inval van zijn huis en de ontvoering van zijn vader is. Bovendien kan verzoeker de naam van het hoofd van het departement criminaliteit niet benoemen ondanks dat hij een dorpeling was;
- gezien de verklaringen over de inval in zijn thuis en de verklikking van de talibanstrijder als niet geloofwaardig worden beschouwd, kan er evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij zelf wordt bedreigd door de taliban, nu de gebeurtenissen rechtstreeks met elkaar zijn gelinkt.

De Raad stelt na kennisname van de elementen in het dossier vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het uiten van persoonlijke vergoelijkings (desinteresse in het werk van zijn vader, laag geschoold, problemen met omrekenen van de kalender), het herhalen en verduidelijken van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door verweerder en het feit dat hij zou lijden aan een ernstige depressie en zijn angst nog steeds actueel is. Dit kan – zoals ook blijkt uit wat hieronder volgt – bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

a) Aangaande het werk van zijn vader stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Ten eerste, het werk van uw vader. Uit uw verklaringen op het CGVS is duidelijk dat u heel weinig weet over het werk van uw vader. U weet enkel te zeggen dat hij mijnen verwijderde, en in het Shegal district van de provincie Kunar werkte. U weet niet wie zijn collega’s of bazen waren, u weet niet wanneer hij is gestart, noch kan u informatie geven over zijn taken bij de ontmiijningsdienst (CGVS, p. 4-5). U legt foto’s en kopieën van zijn werkbages (documenten 8-9, 13) voor, die wel bevestigen dat hij dit werk ooit heeft uitgeoefend, maar de meest recente datum op die documenten is 31 mei 2009. U verklaart ook dat u niet weet wanneer de foto’s zijn getrokken (CGVS, p. 8). Door het gebrek aan recente documenten, gelinkt aan uw gebrek aan informatie over zijn werk, wordt het niet geloofwaardig geacht dat uw vader dit werk uitvoerde tot in 2020. Immers, indien uw vader dit werk tot in 2020 zou hebben uitgeoefend, kan er toch verwacht worden dat u meer zou kunnen vertellen over zijn taken, zijn collega’s en beroep in het algemeen – alsook dat u kopieën van meer recente documenten zou kunnen voorleggen. Gezien het significant tijdsverschil tussen 2009 en 2020, is het bijgevolg ook niet aannemelijk dat uw vader in 2020 nog vervolgd zou worden omwille van zijn beroep in 2009. Er wordt dus geen geloof gehecht aan uw verklaringen dat de Taliban eind mei 2020 uw huis aanviel omwille van het werk van uw vader.”

Verzoeker volhardt dat hij alle informatie verstrekte die hij wist over zijn vaders werk en alle documenten overlegde die hij kon vinden. Hij verschoont zijn gebrek aan informatie doordat hij als landbouwer niet geïnteresseerd was in het werk van zijn vader. Dit betreft echter een loutere bewering die niet kan overtuigen. Overigens brengt verzoeker in de aanvullende nota van 24 januari 2024 nog werkbages van de ontmiijningsdienst waarvoor zijn vader werkte, gedateerd op 1 oktober 2016, van 1 oktober 2017, van

1 oktober 2018, doch verzoeker zet niet uiteen waarom hij deze documenten niet eerder kon voorleggen. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, wordt op basis van zijn verklaringen terecht vastgesteld dat verzoeker onaannemelijk onwetend is met betrekking tot het werk van zijn vader en de problemen met de taliban. Van verzoeker, die blijkens zijn verklaringen het land is ontvlucht omwille van het werk en de problemen van zijn vader met de taliban, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij hiervan beter op de hoogte zou zijn.

b) Aangaande het werk van zijn broer stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Ten tweede, het werk van uw broer. Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dat uw broer gedurende de vakantie naar aanleiding van het Suikerfeest op weg naar huis werd gewaarschuwd, en dat hij thuis was tijdens de aanval van de Taliban op uw huis, waarna hij ontsnapt is. Daarnaast verklaart u dat hij daarna naar Europa is gevlucht, en dat hij sinds hij in Frankrijk is aangekomen, daar niet meer is vertrokken: “Nee. Vanaf het moment dat hij in Frankrijk is aangekomen, is hij daar gebleven.” (CGVS, p. 7, 10). U legt documenten voor van uw broer bij het ANA, en ook het bewijs dat er zijn hoofde een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in Frankrijk werd genomen. Echter, op het document van de toezegging van subsidiaire bescherming in hoofde van uw broer (document 14), staat vermeld dat hij het grondgebied van Frankrijk binnenkwam op 10 december 2019, ofwel bijna zes maanden voor de door u beschreven gebeurtenissen. Bijgevolg kan er helemaal geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over hoe de Taliban eind mei 2020 uw huis aanviel omwille van het werk van uw broer.”

Verzoeker verklaart het verschil in jaren door zijn lage opleidingsniveau en de “terugkerende problemen met het omrekenen van de kalender”. Evenwel situeert verzoeker de aanval op zijn huis in de vakantie naar aanleiding van het Eid al-Fitr; in het Nederlands “het Suikerfeest”, (zie bijlage 1 van de landeninformatie) die plaats had op 23/24 mei 2020, reden waarom zijn vader en broer naar huis kwamen. De terugkerende problemen met het omrekenen van de kalender kunnen daarom geen verschoningsgrond bieden, nu uit het document 14 blijkt dat verzoekers broer niet aanwezig kon zijn op voormeld Suikerfeest en bijgevolg tijdens de aanval op zijn huis.

c) Aangaande de verklikking bij de politie stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen wordt verder onderstreept door de vaststelling dat u zeer vaag blijft over de verklikking bij de politie: u verklaart dat het hoofd van het departement criminaliteit u vragen stelde over het gebeuren, maar – ondanks dat hij eveneens een mededorpeling was – kunt u niet eens zijn naam noemen: “Ik ken hem niet, maar ik had hem al eerder gezien, ik wist dat hij het hoofd van het departement criminaliteit was van het Kama district. Hij was van hetzelfde dorp, maar een beetje verder van ons huis.” (CGVS, p. 9-11). Gezien de positie die deze persoon inneemt en gezien u stelt dat hij een dorpeling was kan uw onwetendheid hieromtrent evenmin overtuigen.”

Verzoeker bevestigt dat hij de exacte naam van de politieagent niet kent. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de betrokkene waarvan hij de naam niet wist geen (gewone) politieagent was doch wel het hoofd van het departement criminaliteit van het Kama district, die bovendien van het zelfde dorp als van verzoeker was en een beetje verder van zijn huis woonde. De Raad acht de beoordeling van verweerder daarom niet onredelijk waar hij stelt dat verzoekers onwetendheid over de naam van die persoon niet kan overtuigen.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar algemeen psychologisch onderzoek inzake inconsistente verklaringen over een bepaalde gebeurtenis en de potentiële weerslag op de geloofwaardigheid van deze verklaringen. Dit onderzoek heeft echter geen betrekking op verzoekers persoon of op zijn verklaringen zoals afgelegd in het kader van onderhavige procedure. Waar verzoeker benadrukt dat hij lijdt aan een ernstige depressie en angst legt hij in dat verband geen stukken voor.

De Raad concludeert dat verzoekers vermeende profiel geen afdoende verklaring biedt voor zijn onwetendheid, en dat verzoeker zijn voorgehouden psychologische toestand, laat staan de invloed ervan op zijn verklaringen, op geen enkele wijze heeft geadstrueerd. Verzoekers verweer in het verzoekschrift omvat dan ook geen dienstige weerlegging van de voormelde motieven uit de bestreden beslissing.

Aangaande de voorgelegde documenten stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Volledigheidshalve merkt het CGVS het volgende op met betrekking tot de door u neergelegde documenten (zie map documenten – documenten 1-14). De taskara's van u en uw familie, de foto's van uw broer en vader op hun werk, de ID badges en documenten van uw vader bij de ontmijningsdienst, de certificaten van uw broer bij het ANA en het bewijs van subsidiaire bescherming in hoofde van uw broer in Frankrijk zijn elementen die hier op zich niet ter discussie staan (documenten 1-14). Wat betreft de foto

die u toonde op uw gsm van uw overleden vader moet allereerst opgemerkt worden dat de authenticiteit ervan niet te verifiëren valt en dat de context waarin deze foto werd genomen niet vast staat. Bovendien vormt deze foto sowieso geen bewijs van de door u beweerde problemen. De door u neergelegde stukken vermogen dan ook geen ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie.”

Verweerder betwist bijgevolg niet dat verzoekers vader voor een ontmiijningsdienst heeft gewerkt en dat zijn broer bij het ANA zat. Verweerder hecht evenwel geen geloof aan het feit dat zij voor deze instanties werkten tot aan het Suikerfeest van eind mei 2020. Waar verzoeker in de aanvullende nota van 24 januari 2024 werkbades van zijn vader bijbrengt van 1 oktober 2016, 1 oktober 2017 en 1 oktober 2018, alsook een verblijfskaart van zijn broer, afgeleverd door Frankrijk, toont verzoeker met deze documenten niet aan dat zij werkten voor de ontmiijningsdienst en het ANA tot aan het Suikerfeest van eind mei 2020.

Verzoeker wijst nog op een aantal risicogroepen en stelt dat het aldus duidelijk is dat hij *in casu* nood heeft aan internationale bescherming, doch hij laat na te concretiseren tot welke risicogroep hij zou behoren. Met een dergelijk summier en algemeen betoog slaagt hij er niet in de voorgaande motieven in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij Afghanistan in 2019 heeft verlaten en dat hij op 6 december 2021 aankwam in België. Hij vreest om in Afghanistan, na de machtsovername door de taliban, als “afvallige”, “niet-gelovige” of “geen goede moslim” te worden beschouwd, omdat hij zich al jaren niet meer in Afghanistan bevindt, zich anders is beginnen gedragen en kleden en naar “Westerse muziek” luistert. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar verschillende bronnen, waaruit blijkt dat “Europeanisatie of verwestering” in geval van terugkeer naar Afghanistan een bijkomend risico op vervolging met zich meebrengen.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende gemotiveerd:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of

gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.”

De Raad treedt verweerder bij waar deze in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij, omwille van zijn verblijf in Europa, in geval van terugkeer naar Afghanistan zal worden gevisieerd en vervolgd. Met de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar zijn verblijf in Europa en algemene landeninformatie dienaangaande, slaagt verzoeker er niet in de motivering in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker maakt zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan niet concreet aannemelijk. Verzoeker voert aan dat hij zich anders kleedt en gedraagt en naar “*Westerse muziek*” luistert en vervolging vreest in geval van terugkeer. Deze beweringen van verzoeker worden echter door geen enkel concreet gegeven ondersteund. Het volstaat niet om op algemene wijze te verwijzen naar een verblijf in Europa om als “*verwesterd*” gepercipieerd te worden bij terugkeer naar Afghanistan. Gelet op de voormelde analyse op basis van de beschikbare landeninformatie volstaat een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie, die geen betrekking heeft op verzoekers persoon, evenmin. In de mate dat verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad gaat hij eraan voorbij dat deze geen precedentwerking heeft en dat elk verzoek om internationale bescherming bovendien op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld. Verzoeker maakt op generlei wijze concreet aannemelijk dat hij om die reden vervolgd zal worden. Deze aangevoerde vrees voor vervolging - of reëel risico op ernstige schade - dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden, *quod certe non*. Bijkomend wordt vastgesteld dat verzoeker ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan als achttienjarige reeds gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen. Verzoeker heeft ook nog een netwerk in Afghanistan en heeft nog steeds contact met zijn familieleden die in Afghanistan zijn gebleven (persoonlijk onderhoud ter terechtzitting). Uit niets kan blijken dat verzoeker bij terugkeer niet meer kan rekenen op een familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

In zijn aanvullende nota van 24 januari 2024 voegt verzoeker een verklaring van een vriendin bij, samen met foto's van hem en zijn vriendin, foto's van zijn sociale leven in België, waarop hij ondermeer piano speelt. De Raad merkt op dat deze elementen blijk geven van verzoekers inzet, hetgeen lovenswaardig is, maar dat hieruit niet kan blijken dat er bij verzoeker sprake is van een werkelijke verwestering of afstand nemen van religieuze en sociale normen. De foto's die verzoeker voorlegt waarop hij te zien is tijdens het spelen op een piano, tonen dit evenmin aan. Het gegeven dat verzoeker piano speelt, is op zich ook niet voldoende om te besluiten dat verzoeker in zulke mate een sociaal leven heeft uitgebouwd dat hij vervreemd is van de Afghaanse normen en waarden. Verzoeker toont hiermee niet aan dat hij louter omwille van deze activiteiten zou kunnen worden beschouwd als een persoon die religieuze of sociale normen heeft overschreden of als verwesterd zou kunnen worden beschouwd en daardoor een politieke of religieuze overtuiging die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban zal worden toegedicht die dermate sterk is dat verzoeker hierdoor in de negatieve aandacht van de taliban zal komen. De Raad merkt nog op dat verzoeker verder in gebreke blijft om enige context te verschaffen aangaande dit bewijsmateriaal en verder geen concrete elementen aanhaalt die zouden wijzen op verwestering.

Zo verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar 's Raads rechtspraak dient te worden onderstreept dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de aangehaalde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Voor het overige komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit diverse landeninformatie zonder deze informatie op concrete wijze te betrekken op zijn persoonlijke, individuele situatie. Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden

aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden (of als zodanig wordt gepercipieerd).

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers uitvoerig betoog aangaande het voordeel van de twijfel is aldus niet dienstig.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

4.3 Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In het tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen hieromtrent.

Verzoeker zet uiteen dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend indien de onmenselijke en vernederende behandeling, waarvan sprake in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, wordt veroorzaakt door het optreden van een actor. Hij verduidelijkt dat humanitaire crisis, die wordt veruitwendigd door een hongersnood die het leven van vele mensen bedreigt, duidelijk het gevolg is van het optreden van actoren. Hij stelt dat de machtsovername van de taliban en hun huidige beleid, in combinatie met corruptie en eerdere conflicten, ertoe hebben geleid dat het land uiterst kwetsbaar is wat betreft de zelfvoorziening op voedselgebied.

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 nog verder is verslechterd, wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdiseerd of dat hij behoort tot een groep van geïdiseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat *in casu* geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet en dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de preciaire humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de taliban kan niet worden bijgetreden.

Waar verzoeker nog verwijst naar 's Raads arrest met nrs. 270 813 van 31 maart 2022, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de vernoemde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu, gelet ook op de actualisatie van de landeninformatie door verweerder bij zijn aanvullende nota van 18 januari 2024, voldoende informatie voorligt over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdiseerd of dat hij behoort tot een groep van geïdiseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

In de mate verzoeker verwijst naar rechtspraak inzake artikel 3 van het EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat, gelet op voorgaande vaststellingen, niet kan worden besloten dat voormelde verdragsbepaling werd geschonden door het nemen van de bestreden beslissing.

Betreffende verzoekers betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet loopt moet worden opgemerkt dat verzoeker aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou

lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. Waar verzoeker ook hier verwijst naar 's Raads arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022 kan opnieuw worden herhaald dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu voldoende informatie voorligt over de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan, gelet ook op de actualisatie van de landeninformatie door de verwerende partij bij haar aanvullende nota van 18 januari 2024.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op hetgeen voorafgaat niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Waar verzoeker in meest ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

De griffier,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN